

קלח:

ראשית הגז פרק אחד עשר חולין

עין משפט
נר מצוה

מסורת הש"ס

א א מ"י ט"ג תתקמ"א
שמיטה ה"ל כ סג
שפיט פה
ב ב מ"י ט"ג תתקמ"א
סגמ ט"ג טו ט"ז י"ד
פ"ל רג' ט"ג ט"ז פ"ג
ג ג מ"י ט"ג טו ט"ז פ"ג
פ"ג פ"ג פ"ג
ד ד ה מ"י ט"ג ט"ז פ"ג
טו ט"ז פ"ג פ"ג
ה ו מ"י ט"ג תתקמ"א
שמיטה ה"ל כ סג

שיטה מקובצת
16 חר אמר כל היבא דתנן
בארץ ובחור"ל יב ע"ע
תוס' בכורות דף ג ע"א:

אלמא מתנות דכהן לא טובני אינשי. פירוש לא מוצני כמו לא וצני דמי היכי דכשלקת ממנו במשקל מנכה לו משום דכשומר ליה מכור לי לטורח בער לא לנה לקנות ממנו ה"ג ממני שייר אכל מוכר הוי כולקח הימנו במשקל ולא זכי ממנה דכהן אכל בשלא שייר כלום לא שיך לומר לא זכינה קנה הכל ומיהו הא דקאמר דל"ל מוכר ממנה דכהן לא זכי לך לא א"ש:

וכי לא שייר מייד הולקח ולא משום דחייב המלוה להלוך דללא זכאך הוא אלא משום דזה לא מכר לו חלקו של כהן: **יוטבו**. לוקח לכהן ואין הטבח מנכה לו כלום לפי שלא מכר לו את הממנות מסתמא: לקח הימנו במשקל. דהשתא ודאי זכינ ליה: מנכה לו מן הדמיס.

אלמא מתנות דכהן לא מוכיני אינשי הכא נמי מתנות דכהן לא מוכיני אינשי הלכך שייר המוכר מוכר חייב דאמר ליה לוקח מתנה דכהן גבך היא לא שייר לוקח חייב דאמר ליה מוכר מתנה דכהן לא זכני לך: **הדרן עלך ראשית הגז**

הדרן עלך ראשית הגז

הדרן עלך ראשית הגז

שילוח הקן. דבר מראשית הגז.

שילוח הקן נהג בארץ ובחור"ל בפני הבית ושלא בפני הבית **בבבוי** אכל לא במקדשין הומר בבבוי הדם משילוח הקן **שכבוי** הדם נהג בחיה ובעוף בזמון ובשאין זמון ושילוח הקן אינו נהג אלא בעוף ואינו נהג אלא בשאינו מוזמן איהו שאינו מוזמן כגון איווין ותרגולים שקננו בפרדם אבל אם קננו בבית וכן יוני הרדסיות פטור משילוח יעוף טמא רובץ על ביצי עוף טמא פטור מלשלח קורא זכר רבי אלקויר מחייב **החכמים** פוטריין: **גמ'** רבי אבין ור' מישא **ה** חד אמר כל היבא דתנן בארץ ובחור"ל **שלא** לצורך לבד מראשית הגז לאפקוי מדר' אלעאי דאמר **ה** ראשית הגז אינו נהג אלא בארץ וחד אמר כל היבא דתנן בפני הבית ושלא בפני הבית **שלא** לצורך לבד מאותו ואת בנו שלקא דעתך אמינא הואיל ובעינא דקדשים כתיב בזמן דאיכא קדשים נהג בו כן דליכא קדשים לא נהגו קמ"ל ותרווייהו אמרי כל היבא דתנן בחולין ובמקדשין לצורך לבד מגיד הנשה **ה** פשיטא משום דאי קדש פקע ליה איסור גיד הנשה מיניה ולא אוקימנא בולדות קדשים **ה** וזמאי טעמא אוקימנא לאו משום דקשיא לך **ה** לא חיינו מעיקרא נמי לא תקשי לך אידי דתנא לצורך תנא נמי **שלא** לצורך: בחולין אבל לא במקדשין: אמאי לא דאמר קרא ישלח תשלח את האם במי שאתה מצווה לשלח יצא זה שאי אתה מצווה לשלחו אלא להביאו לידי גזבר אמר רבינא והלכך עוף טהור שחרג את הנפש פטור משלוה מ"ט דאמר קרא שלח תשלח את האם במי שאתה מצווה לשלחו יצא זה שאי אתה מצווה לשלחו אלא להביאו לב"ד היכי דמי **ה** אי דגמר דיניה כן

שילוח הקן. אכל לא במקדשין.

דמי מוקדשין: ואינו נוהג אלא בשאינו מוזמן. דכתיב **דגמרי** (כז) כי יקרא: **שקננו** כפרדם. שמרנו וילאו מן הבית ואין חזרות לבית ונעשו מדבריות ופרדס לאו מוזמן הוא שיכולים הם לזרוח אכל אם צביט קננו פטור: קננו כסוך הכיס. שלא מדרו: וכן יוני הרדסיות. שדרסם לנגדל עם בני אדם פטור: **עוף טמא פטור.** כדמפרש בגמרא **ה** לפור' טהורא ולא טמאה: **עוף טמא רובץ על ביצי עוף טהור.** אע"ג דמינא דלפירות בר שילוח הוא: פטור.

תורה אור השלש

הנהגות הב"ח

מזבח רש"י

משום דאי קדש שקע ליה איסור. איסור גיד הנשה יבג ככהתא משעת שטר' וע"כ פ"ט

מזבח רש"י

משום דאי קדש שקע ליה איסור. איסור גיד הנשה יבג ככהתא משעת שטר' וע"כ פ"ט

מזבח רש"י

משום דאי קדש שקע ליה איסור. איסור גיד הנשה יבג ככהתא משעת שטר' וע"כ פ"ט

מזבח רש"י

משום דאי קדש שקע ליה איסור. איסור גיד הנשה יבג ככהתא משעת שטר' וע"כ פ"ט

מזבח רש"י

משום דאי קדש שקע ליה איסור. איסור גיד הנשה יבג ככהתא משעת שטר' וע"כ פ"ט

מזבח רש"י

משום דאי קדש שקע ליה איסור. איסור גיד הנשה יבג ככהתא משעת שטר' וע"כ פ"ט

מזבח רש"י

משום דאי קדש שקע ליה איסור. איסור גיד הנשה יבג ככהתא משעת שטר' וע"כ פ"ט

מזבח רש"י

משום דאי קדש שקע ליה איסור. איסור גיד הנשה יבג ככהתא משעת שטר' וע"כ פ"ט

מזבח רש"י

משום דאי קדש שקע ליה איסור. איסור גיד הנשה יבג ככהתא משעת שטר' וע"כ פ"ט